

Uanset dette udgangspunkt kan der opstå situationer, hvor der efterfølgende bliver mulighed for at udbyde yderligere frekvensressourcer. Der er således ikke - i nogen udbud - sikkerhed for, at der ikke efterfølgende gennemføres yderligere udbud og udstedes yderligere tilladelser inden for den pågældende teknologi.

Med sigte på gennemførelse af ovennævnte foreslås begge de to loves bestemmelser om anvendelse og afvikling af udbudsforretninger udbygget og præciseret på en række punkter. De foreslåede ændringer omfatter:

En ny bestemmelse, der fastslår, at udbudsforretninger skal afbrydes (efter interessetilkendegivelsesrunden eller efter, at de endelige tilbud er indkommet), hvis Telestyrelsen konstaterer, at der ikke er tale om en efterspørgsel, der overstiger det antal tilladelser, det i praksis er muligt at tildele.

En bestemmelse om, at de parter, der har afgivet en interessetilkendegivelse eller et endeligt tilbud, i ovennævnte situation har ret til at kræve, at Telestyrelsen i stedet udsteder tilladelser til udnyttelse af de pågældende frekvensressourcer som almindelige frekvenstilladelser efter lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser, dvs. uden skærpede vilkår om udbredelse, produktudbud (til slutbrugere eller samtrafikparter) og priser herfor. I de tilfælde, hvor der tildeles en større frekvensressource, som størrelsesmæssigt er beregnet til opbygning af en landsdækkende infrastruktur, har Telestyrelsen dog adgang til under alle omstændigheder at fastsætte vilkår indeholdende et grundlæggende krav om udbredelse/udbygning (minimumsniveau herfor), med henvisning til den tildelte ressources størrelse og formålet med denne størrelse frekvenstilldeling. Parterne har krav på, at tilladelserne udstedes umiddelbart efter at det er konstateret, at der ikke er reel frekvensknaphed.

Bestemmelser der sikrer, at der i forbindelse med udbudsforretninger, hvor der anvendes en indledende interessetilkendegivelsesrunde, efter at denne er afsluttet og inden at udbudsforretningen går videre, sker en afklaring af det endelige antal tilladelser, som den samlede frekvensressource skal opdeles i, og af andre telepolitiske nøglespørgsmål.

Bestemmelserne herom forpligter Telestyrelsen til at inddrage forskningsministeren og forelægge denne en indstilling om fastsættelse af supplerende regler for udbudsforretningen, bl.a. hvis der foreligger interessetilkendegivelser om, at størrelsen af de enkelte tilladelser og dermed antallet af tilladelser, bør ændres forud for det endelige udbud. Også andre væsentlige

spørgsmål skal forelægges for ministeren til beslutning.

Forskningsministeren udstikker, på grundlag af Telestyrelsens indstilling, i en bekendtgørelse de endelige rammer for, hvor mange tilladelser der skal tildeles, og om eventuelle andre overordnede telepolitiske spørgsmål, der er forelagt af Telestyrelsen.

Efter at ministeren har udstukket de ovenfor nævnte rammer, konstaterer Telestyrelsen om der foreligger reel frekvensknaphed, som beskrevet ovenfor, og dermed om udbudsforretningen skal gå videre, foreløbig til den endelige udbudsrunde.

3. Ens regulering af konkurrerende tilladelser inden for samme teknologi eller system

Som en konsekvens af den ovenfor foreslåede model for regulering af fremtidige udbudsforretninger, kan der opstå situationer, hvor der tidligere er udstedt tilladelser inden for en given teknologi på basis af et fuldt ud gennemført udbud, dvs. med en række skærpede vilkår om tjenesteudbud, priser, udbygning m.v. (f.eks. de nuværende GSM900 og GSM1800 tilladelsesindehavere), men hvor det i forbindelse med et efterfølgende supplerende udbud af frekvenser konstateres, at der ikke er reel frekvensknaphed, og der derfor udstedes en række nye tilladelser, som dels indeholder de vilkår, der generelt er adgang til at stille i forbindelse med tildeling af frekvenser, dels indeholder et grundlæggende, begrænset krav om udbygning.

Med sigte på håndtering af denne situation foreslås der indført en bestemmelse, der indebærer at sådanne tilladelseshavere kan anmode om at få ophævet den hidtidige vilkårsregulering af deres tilladelse og i stedet få denne erstattet med en lempeligere vilkårsregulering, svarende til den de seneste tilladelser er udstedt med.

De eksisterende udbydere kan være i den situation, at de allerede har opfyldt dele af deres vilkår, for eksempel om udbygning af nettet. Den udbyder, som efterfølgende får tildelt en tilladelse med begrænsede krav om udbygning, vil set i forhold hertil være gunstigere stillet.

Det potentielle nye selskab på markedet, f.eks. et 5. mobilnet, vil imidlertid skulle konkurrere med de øvrige net. Dette selskab vil derfor, alene på grund af konkurrencepresset på markedet, være nødt til forholdsvis hurtigt at bygge ud til samme niveau som de øvrige mobilnet. Alternativt er selskabet nødt til at basere sin forretning på roamingaftaler (som ikke er prisregulerede, og derfor kan være bekostelige).

Det må på den baggrund anses for uundværdigt, og ville dermed være et udtryk for overregulering, even-